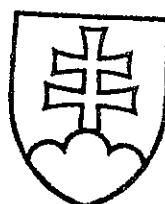


Najvyšší súd
Slovenskej republiky



1 Sž-o-NS 68/2004

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolarská 6, P.O.BOX 155, 810 00 Bratislava 1
Dátum: 16 -11- 2006
Cíl: 2214 Odbor: 70



Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 13. 11. 2006

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 14. 11. 2006

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc., JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Igora Belka v právej veci žalobcu 1/ UPC Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta č. 3, aj ako právny nástupca žalobcu 3/ Kabel plus, Východné Slovensko s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rampová ul. č. 5, označeného pôvodne ako Cable plus, Jednotné Slovensko a.s., Košice, Rampová č. 5 a žalobcu 2/ Trnavateľ spol. s.r.o., so sídlom v Trnave, Kollárova ul. č. 24, všetci právne zastúpení JUDr. Martinom Krechňákom, advokátom v Bratislave, Šafárikovo nám. č. 7, proti žalovanej Rada pre vysielanie a retransmisiu v Bratislave, Námestie SNP č. 12 na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. júna 2003 č. k. 6 Sž 166, 168, 169, 170/02-46, rozhodol

takto:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. júna 2003 č. k. 6 Sž 166, 168, 169, 170/02-46 potvrdzuje.

Účastníci nemajú nárok na náhradu týchto odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Identické ako v odôvodnení žaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkami z 25. júna 2003 č. k. 6 Sž 166, 168, 169, 170/02-46 potvrdil rozhodnutie žalovanej z 27. augusta 2002 číslo RP/112/2002 (nesprávne číslo RP/112/2001), o uložení pokuty vo výške 1. 000.000 Sk žalobcovi 1/, rozhodnutie žalovanej z 27. augusta 2002 číslo RP 111/2002, o uložení pokuty vo výške 350 000 Sk a rozhodnutie žalovanej z 27. augusta 2002 číslo RP 113/2002, o uložení pokuty vo výške 600 000 Sk pôvodnému žalobcovi 3/, ktoré boli žalobcovi 1/ a jeho právnemu predchodcovi, a žalobcovi 2/ uložené za opakované porušenia § 73 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách (ďalej len zákon o vysielaní a retransmisii) preto, že v určenej lehote neoznámili žalovanej požadované údaje a nepredložili jej doklady, uvedené v § 57 zákona.

Svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že správny orgán v konaniach o uložení sankcií dostatočne zistil skutočný stav veci a jeho právne názory považoval za správne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali včas odvolanie žalobca 1/ aj ako právny nástupca pôvodného žalobcu 3/ a žalobca 2/, a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žiadali napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa aj napadnuté rozhodnutia správneho orgánu zrušiť. Namietali, že v konaniach došlo k uloženiu sankcií po uplynutí šesťmesačnej subjektívnej lehoty, vytýkali rozhodnutiam žalovanej neurčitosť a tým aj nepreskúmateľnosť výrokov o uložení sankcií, nedostatočné posúdenie miery zavinenia žalobcu ako aj rozsahu a následkov porušenia právnych povinností pri určovaní výšky sankcie. Tvrdili tiež, že doklady, požadované žalovanou boli predložené, a že dôvod na uloženie sankcií neexistoval.

Žalovaná žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospej k záveru, že odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ vyhovieť nemožno.

Podľa § 17 ods.1 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o vysielaní a retransmisii) prevádzkovateľ retransmisie je povinný uzatvoriť zmluvy s organizáciami kolektívnej správy práv 25) spravujúcimi práva k predmetom ochrany, ktoré prevádzkovateľ retransmisie používa.

Podľa § 56 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii oprávnenie na retransmisiu vzniká registráciou retransmisie s platnosťou na neurčitý čas.

Podľa § 57 ods. 2 písm. d/ a e/ zákona o vysielaní a retransmisii k žiadosti o registráciu retransmisie žiadateľ priloží písomné potvrdenie alebo iný doklad preukazujúci uzavorenie zmluvy s organizáciami kolektívnej správy práv 25 spravujúcimi práva k predmetom ochrany, ktoré bude prevádzkovateľ retransmisie používať a vyhlásenie pôvodného vysielača o tom, že súhlasí s retransmisiou svojej programovej služby.

Podľa § 64 ods. 1, 2, 3 zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie :

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu.

Sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielač, prevádzkovateľ retransmisie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 2 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušia povinnosť, na ktorej porušenie boli upozornení.

Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Podľa § 64 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii ak bolo podané odvolanie podľa odseku 5 a súd nezruší rozhodnutie rady, sankcia sa vykoná po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Ak súd rozhodnutie rady zruší a vec vráti na nové konanie, rada rozhodne o sankcii najneskôr do troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia najvyššieho súdu. Uložená sankcia sa vykoná po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 67 ods. 1 písm. c) Rada uloží pokutu od 3 000 Sk do 1 000 000 Sk prevádzkovateľovi retransmisie, ak nesplnil povinnosť podľa § 73 ods. 2.

Podľa § 72 ods. 1 - 6 zákona o vysielaní a retransmisii licencie na vysielanie udelené podľa doterajších právnych predpisov, ktoré sú platné ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú v platnosti.

Vysielač s licenciou, ktorá zostala v platnosti je povinný označiť rade údaje a predložiť doklady uvedené v § 46 najneskôr do šiestich mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Ak si vysielač s licenciou, ktorá ostáva v platnosti podľa odseku 1, túto povinnosť v lehote nesplní, rada mu určí primeranú lehotu na nápravu. Ak vysielač nesplní povinnosť ani v tejto lehote, rada mu môže uložiť pokutu.

Platnosť licenčných podmienok tvoriacich súčasť licencii, ktoré zostávajú v platnosti podľa odseku 1, a ktorých predmet je upravený týmto zákonom, sa skončí odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Vysielač s licenciou, ktorá zostáva v platnosti podľa odseku 1, je povinný prispôsobiť svoje právne pomery najneskôr do jedného roku odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona s ustanoveniami tohto zákona, najmä §§ 42 a 43. Ak si vysielač s licenciou, ktorá zostáva v platnosti podľa odseku 1, túto povinnosť v určenej lehote nesplní, platnosť jeho licencie uplynutím uvedenej lehoty zaniká.

Podľa § 73 ods. 1, 2 zákona o vysielaní a retransmisii licencie na vysielanie v káblowych rozvodoch udelené podľa doterajších právnych predpisov, ktoré sú platné ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa považujú za registrácie retransmisie podľa § 56 ods. 1.

Prevádzkovateľ retransmisie s registráciou retransmisie platnou podľa odseku 1 je povinný oznámiť rade údaje a predložiť doklady uvedené v § 57 najneskôr do šiestich mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Ak si prevádzkovateľ retransmisie s registráciou, ktorá ostáva v platnosti podľa odseku 1, túto povinnosť v lehote nesplní, rada mu uloží lehotu na nápravu. Ak si prevádzkovateľ retransmisie nesplní povinnosť ani v tejto lehote, rada mu môže uložiť pokutu.

Podľa § 246d OSP, ak osobitný zákon upravujúci priestupy, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty pre zánik zodpovednosti, prípadne pre výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tejto časti neplynú. Obdobne to platí o lehotách pre zánik práva vo veciach daní, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest a vyšších územných celkov.

Z administratívnych spisov žalovanej číslo 464-LO/O-1581/2001, číslo 468-LO/O-1578/1 a číslo 463-LO/O-1582/2001 súd zistil, že konania o uložených pokutách spolu súvisia, lebo sa týkajú rovnakého porušenia právnych predpisov zo strany žalobcov 1/ a 2/, ako aj pôvodného žalobcu 3/.

Zistil, že žalobcovia 1/ a 2/ aj pôvodný žalobca 3/, ktorého práva a povinnosti prešli na žalobcu 1/ boli písomne upozornení listom žalovanej z 15. mája 2001 na potrebu predložiť doklady vyžadované v § 57 a v súlade s § 73 zákona o vysielaní a retransmisii. Túto povinnosť však nesplnili a uložené upozornenie, ktoré má charakter sankcie, nadobudlo právoplatnosť. Napriek uvedenému upozorneniu nedošlo k odstráneniu nedostatkov, na ktoré poukazovalo, a žalovanému neboli predložené všetky zákonom predpísané doklady. Námietka žalobcov 1/ a 2/, že všetky požadované doklady boli žalovanému včas predložené, nezodpovedá obsahu spisov, a preto na ňu súd nemohol prihliadnuť.

Podľa § 64 ods. 2, veta prva zákona sankciu (za porušenie povinnosti uloženej týmto alebo osobitným zákonom) Rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, právnická alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 2 a 4 zákona aj napriek písomnému upozorneniu Rady opakovane porušia povinnosť, na ktorej porušenie boli upozornení.

So zreteľom na citované ustanovenie, ako i povinnosť súdu, ktorá mu vyplýva z § 245 ods. 1 O.s.p., súd predovšetkým skúmal, či sú splnené predpoklady k vyvodeniu sankčnej zodpovednosti formou uloženia pokuty.

Podľa napadnutého rozhodnutia žalobca 1/ a 2/ aj pôvodne žalovaný 3/ boli na porušenie § 73 ods. 2 zákona upozornení rozhodnutím zo dňa 15. mája 2001 číslo RL 200/2001, lebo nesplnili povinnosti, uvedené v § 57 zákona o vysielaní a retransmisii. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5. júna 2001.

Napriek uvedenému upozorneniu k odstráneniu nezákonného stavu nedošlo ani v ďalšej ľehote na odstránenie nedostatkov. Ani po jej uplynutí žalobcovia 1/ a 2/ a pôvodný žalobca 3/ potrebné doklady žalovanej nepredložili. Najmä jej nepredložili vyhlásenia pôvodného vysielateľa o tom, že súhlasí s retransmisiou svojej programovej služby. Nepostačovala skutočnosť, že takéto doklady predložili niektorí ďalší právni predchodcovia žalobcov 1/, 2/ a 3/ ktorí mali uzavreté zmluvy s organizáciou ochrany autorských práv, lebo uvedenú povinnosť boli povinní rešpektovať aj žalobcovia 1/ a 2/, aj pôvodný žalobca 3/.

Za tohto stavu boli splnené predpoklady k vyvodeniu zodpovednosti žalobcov 1/ a 2/, ale aj pôvodného žalobcu 3/ formou uloženia pokuty. Napadnuté rozhodnutia z tohto dôvodu nebolo možné bez ďalšieho zrušiť.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnuté rozhodnutia Rady ako vydané v súlade so zákonom považoval zhodne s právnym názorom súdu prvého stupňa za vecne správne.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd zhodne so stanoviskom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca 1/ (aj jeho právny predchodca, pôvodný žalobca v treťom rade) a žalobca 2/, opakovane porušili povinnosť predložiť žalovanej doklady predpísané zákonom, keď svoju povinnosť nesplnili ani napriek upozorneniu.

Za takéto porušenie žalovaná vyvodila voči žalobcom 1/ a 2/ právny postih, ktorý je primeraný závažnosti porušenia právneho predpisu, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobcovia 1/ a 2/ aj pôvodný žalobca 3 už v minulosti boli upozornení na povinnosť doložiť potrebné doklady (viď. rozhodnutie žalovanej z 15. mája 2001 číslo RL 200/2001) a napriek upozorneniu na ich nezákonný postup nesplnili povinnosti, ktoré im boli uložené.

Námietka, že zánikom pôvodného žalobcu 3/ došlo aj k zániku jeho zodpovednosti za administratívny delikt nemôže byť v konaní zohľadnená, lebo k uloženiu sankcie za porušenie jeho povinností už došlo právoplatným rozhodnutím správneho orgánu a terajší žalobca 1/ sa stal jeho procesným nástupcom až v priebehu súdneho konania.

Výška uloženej sankcie je vecou voľnej úvahy správneho orgánu. Súd by mohol rozhodnutia žalovanej o výške uloženej sankcie zrušiť len v prípade, keby voľná úvaha, ktorou sa žalovaná riadila pri rozhodnutí o výške sankcii nezodpovedala obsahu spisu, alebo sa priečila zásadám logického myslenia. Takéto pochybenie však v konaní a rozhodnutiach odporkyne v danej veci nebolo zistené.

Pokiaľ žalobcovia 1/ a 2/ namiestali uplynutie lehot na uloženie sankcií, považuje aj odvolací súd za správne a dostatočne zdôvodnený právny názor súdu prvého stupňa, ktorý vychádzal z ustanovenia § 246d OSP, v zmysle ktorého neplynú lehoty na uloženie sankcií počas trvania súdneho konania pri zachovaní trojmesačnej lehoty na rozhodnutie v prípade, ak rozhodnutie správneho orgánu bolo súdom zrušené. Uvedené lehoty na uloženie sankcií boli aj podľa názoru odvolacieho súdu dodržané.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti preto považoval odvolací súd skutkové zistenia súdu prvého stupňa za dostatočné a jeho právne závery za správne. Odvolací súd preto odvolaniu žalobcu 1/ a 2/ nevyhovel a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny (§ 219 OSP). V odvolacom konaní žalobcovia 1/ a 2/ úspech nemali a žalovaná trovy konania neuplatnila, preto odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. novembra 2005



JUDr. Elena Závodská, v. r.
predsedkyňa senátu

Za správnosť vyhotovenia : *JK*